

MARIA JOSEP CASTILLO

Lina Casanovas

La nostra vila compta entre els seus habitants uns quants homes i dones de lletres; escriptors i escriptores que de tant en tant ens regalen un bocí de literatura. Entre els que es dediquen a la poesia destaquen Josep Lladó i Lina Casanovas, dignes representants d'aquest gènere. D'en Josep Lladó vam ressenyar a la revista *fonts* núm. 16 el llibre *Vanitat de vanitats*. I avui dediquem la secció a la Lina Casanovas comentant dos dels seus llibres, un d'antic i un altre de més recent, que recullen la seva sensibilitat, la seva manera de dir les coses, amb el vers com a vehicle d'expressió.

A cavall d'un estel

Aquest recull de poemes va ser publicat per primera vegada l'any 1966 en una edició limitada i per segon cop per la diada de Sant Jordi de 1986 en una edició facsímil. Es tracta per tant d'una col·lecció de poemes donats a conèixer als lectors fa gairebé quaranta anys, però que mostren ja la manera de fer i de dir de la Lina, les seves pulcres rimes "l'art de dir les coses amb llenguatge bell, tot observant una mètrica, una musicalitat, una rima..." (p. 1).

Tal com ens explica en el pròleg Josep León i Humbert, és el primer llibre de la Lina que veié la llum, el primer cop que les seves poesies sortien de la intimitat del seu cercle d'amics i coneguts. En aquestes pàgines introductòries ens descriu a l'autora amb les paraules següents: "Lina Casanovas -tota delicadesa, afabilitat, dolçor en el seu tracte- pertany a l'escassa i privilegiada minoria de

persones que han aconseguit de tenir una ànima transparent i lluminosa alhora. Transparent per a mostrar-nos un tresor de sentiments, i lluminosa perquè reflecteix, amb fidelitat captivadora, els raigs estimulants d'un foc abrandat per una noble ambició: el millorament espiritual de la humanitat". (p. 2).

El recull el formen 63 poemes, el primer dels quals dona títol al llibre:

"A cavall d'un estel rodamón
- ferradures de llum,
picarols de maragda i safir
i corretges d'argent a l'albarda-
a cavall d'un estel pelegrí, amb
ullets de colom,
l'esperit immortal dels poetes del
món
es passeja pel cel de la tarda" (p. 3).

L'amor ("Foc d'amor"), el país ("Dolça terra", "Sang catalana"), la natura ("El desmai"), la família ("El meu pare", "L'avi") són els temes principals d'uns poemes que desprenen sensibilitat en cadascun dels seus versos.

Mel i fel

La mateixa autora, a la solapa del llibre, ens explica el per què d'un títol de mots contraposats: "Al llarg dels anys, sempre que les Muses (vull dir la Inspiració) trucaven al meu cor, em deixaven unes ulleres increïbles, de colors màgics, per tal d'observar la vida, i jo vivia als núvols. Però tot sovint, no sé si ho feien elles o no, en trobava unes de ben diferents que em feien tocar de peus a terra bo i sotragant-me brutalment de cap a peus. Amb les primeres he vist la

MEL i amb les segones, el FEL".

La "mel" és la bellesa, la tendresa, la joia; mentre que el "fel" el configuren la cruïlla del món dels homes, ple de sang i de llàgrimes. Omplen les pàgines del recull 56 poemes, uns de "mel", tendres i dolços ("La clavellina", "Tu i el mar", "Les fulles"...), i altres de "fel", durs, crítics, reivindicatius, fins i tot tristos ("Com xacals", "La meuca", "La guerra", "Un mort"...). Però tots ells tornen a mostrar l'ànima sensible de l'autora:

"Com a gotes de mel que
m'endolcen la vida
us ofreno, amics meus l'amorosa
florida

Com a gotes de fel que em
trasbalsen el viure
també us dono, amics meus,
l'amargor de l'escriure..." (p. 5).

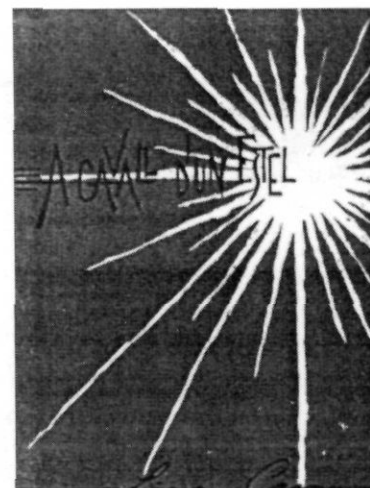
I no podem acabar sense esmentar com queda palesa aquesta sensibilitat de la Lina quan recita poesia. Els seus versos sonen més intensos quan surten de la seva boca.

■ Casanovas, Lina

■ *Mel i fel*.

■ L'Aixernador edicions.
Argenton, 1991

■ 110 pàgines

■ Casanovas, Lina

■ *A cavall d'un estel*. 2a edició

■ La Juliana. Argenton, 1986

■ 150 pàgines

Mel i Fel

Lina Casanovas